

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Oboer/23/2018
Identifikačné číslo spisu: 7214233203
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7214233203.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného J. X., nar. XX. F. XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX A., proti povinným 1/ J. U., nar. XX. H. XXXX, bytom U. X, XXX XX A. a 2/ F. U., nar. XX. P. XXXX, bytom U. X, XXX XX A., obaja zastúpení advokátom JUDr. Jánom Šofrankom, so sídlom kancelárie Hraničná 2, 040 17 Košice, IČO: 42 322 600, o vymoženie 70.910,82 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 49Er/3951/2014, na dovolanie povinných proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 12CoE/155/2017-861 zo 7. februára 2018, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie povinných o d m i e t a .
- II. Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „exekučný súd“) uznesením č. k. 49Er/3951/204-167 z 11. januára 2017 prvým výrokom zamietol námietky povinných proti exekúcii, druhým výrokom zamietol návrh povinných na zastavenie exekúcie a tretím výrokom zamietol návrh povinných na odklad exekúcie. Proti druhému výroku uznesenia exekučného súdu podali povinní odvolanie.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 12CoE/155/2017-861 zo 7. februára 2018 napadnuté uznesenie exekučného súdu vo výroku č. II potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali povinní v zákonom stanovenej lehote dovolanie, podané na poštovú prepravu dňa 9.apríla 2018 a doručené exekučnému súdu dňa 11. apríla 2018. Dovolanie povinní podali v zmysle § 419 CSP a s poukazom na § 420 a 421 CSP. Navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „dovolací súd“) napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby predmetné uznesenie zmenil a rozhodol, že a/ zastavuje exekúciu vedenú pod číslom konania EX 5383/2014 v zmysle § 57 ods. 1 písm. b/ zákona č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej

činnosti v znení neskorších právnych predpisov a aby odňal poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie vedenej pod sp. zn. 49Er/3951/2014 vo vzťahu k povinným v 1. a 2. rade, alebo b/ zastavuje exekúciu vedenú pod číslom konania EX 5383/2014 vo vzťahu k povinnej v 1. rade v zmysle § 57 ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku a odňal poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie č. k. 49Er/3951/2014 vo vzťahu k povinnej v 1. rade a zrušil exekúciu vykonaním postihnutia obchodného podielu a zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnostiach, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve povinnej v 1. rade.

4. Vyjadrenie k dovolaniu nebolo podané.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci exekučného konania (povinní), v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpení advokátom v súlade s § 429 ods. 1 CSP, po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie povinných je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

7. Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 1. apríla 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z. modifikovala spôsobilý predmet dovolania ako jednej z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylúčila prípustnosť dovolania voči uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. V prechodných ustanoveniach § 243h ods. 1 síce stanovila, že ak § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, uvedená novela Exekučného poriadku neurčila žiadne pravidlo. Je preto potrebné vychádzať z princípu jej okamžitej aplikability.

9. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolacie konanie bolo začaté doručením dovolania exekučnému súdu dňa 11. apríla 2018, teda za účinnosti novej právnej úpravy zavedenej novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala výlučne len podľa nej a podľa okamihu začatia dovolacieho konania, bolo by dovolanie bez ďalšieho neprípustné. Avšak vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, dovolací súd - pri riešení tejto otázky- považoval za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia (k uvedenému viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. septembra 2017, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018 pod č. R 24/2018).

10. Z obsahu spisu vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo v rámci exekučného konania vydané už za účinnosti novej právnej úpravy dňa 7. februára 2018. S poukazom na uvedené bolo preto na predmetné dovolacie konanie potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorá prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní vylúčila. Dovolanie povinných proti uzneseniu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie exekučného súdu - v časti o zamietnutí návrhu povinných na zastavenie exekúcie - je bez ďalšieho procesne neprípustné.

11. Dovolací súd, súc viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie povinných podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

12. V dovolacom konaní úspešnému oprávnenému vznikol voči povinným nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu oprávnenému v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.